

آگاهی و نگرش هنر آموزان گواهینامه رانندگی در خصوص اقدامات اولیه پزشکی برای مصدومین جاده ای

دکتر لیلا جویباری^{1*}، دکتر اکرم ثناگو¹، علی قدیمی²، منصور طحانیان²، زهرا سبزی³

1- دکترای پرستاری و عضو هیأت علمی دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی گلستان 2- کارشناس پرستاری، کارشناس مرکز مدیریت حوادث و فوریت های پزشکی دانشگاه علوم پزشکی گلستان 3- کارشناس ارشد پرستاری و مربی دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی گلستان

چکیده

زمینه و هدف: حوادث جاده ای یکی از مهمترین علل مرگ و میر افراد و جراحت ها و گاه معلولیت های دائمی به شمار می رود و از طرفی نجات و زنده نگه داشتن مصدومین و جلوگیری از شدت یافتن ضایعه، کمک به بهبود حال مصدوم تا انتقال او به مراکز درمانی بستگی به اقدامات اولیه پزشکی در صحنه تصادف دارد. رانندگان اولین افرادی هستند که با مصدومین جاده ای برخورد می کنند. بنابراین هدف از این مطالعه تعیین آگاهی و نگرش هنر آموزان گواهینامه رانندگی از اقدامات اولیه پزشکی برای مصدومین جاده ای می باشد.

روش بررسی: در این مطالعه توصیفی مقطعی که در سال 1386 به منظور بررسی میزان آگاهی و نگرش هنر آموزان گواهینامه رانندگی در خصوص اقدامات اولیه پزشکی برای مصدومین جاده ای، در دوازده آموزشگاه راهنمایی رانندگی در شهر گرگان انجام شد، 240 نفر هنر آموز به طور سرشماری وارد مطالعه شدند. از پرسشنامه محقق ساخته که روایی و پایایی آن مورد تایید قرار گرفته بود استفاده شد. پرسشنامه حاوی 29 سوال در زمینه اقدامات اولیه پزشکی می باشد. از زون آماری توصیفی و استنباطی جهت آنالیز داده ها استفاده شد.

یافته ها: بیشتر هنرآموزان (86%) کمتر از 20 سال بوده، از نظر سطح تحصیلی بیشتر افراد (83/8 درصد) دارای مدرک تحصیلی دیپلم بودند. (71/3%) هنرآموزان دوره اقدامات اولیه پزشکی را نگذارنده بودند. بیشتر افراد 168 نفر (70 درصد) دارای آگاهی متوسط بودند و از نظر نگرش 158 نفر (65/8 درصد) دارای نگرش متوسط بودند. ارتباط معنی دار آماری بین متغیرهای مورد مطالعه و آگاهی و نگرش هنر آموزان گواهینامه رانندگی از اقدامات اولیه پزشکی در مواجهه با مصدومین جاده دیده نشد.

نتیجه گیری: نتایج بیانگر این مسئله است که بیشترین درصد هنر آموزان در این مطالعه که در آینده نزدیک رانندگی وسیله نقلیه را به عهده خواهند گرفت آگاهی و نگرش متوسطی نسبت به اقدامات اولیه پزشکی برای مصدومین جاده دارند و نیاز به آموزش بیشتری دارند.

کلید واژه ها: اقدامات اولیه پزشکی، هنرآموزان رانندگی، آگاهی، نگرش، مصدومان

*نویسنده مسئول: دکتر اکرم ثناگو، پست الکترونیکی: a_sanagu@yahoo.com

نشانی: گلستان، گرگان، دانشکده پرستاری و مامایی بویه، دانشگاه علوم پزشکی گلستان، تلفن: 4426900 (0171)، نمابر: 4425171

وصول مقاله: 89/3/18، پذیرش مقاله: 89/5/28

مقدمه

در دنیای پر تحرک امروز با توجه به کثرت وسایل نقلیه و افزایش سرعت آنها تصادفات رانندگی به میزان قابل توجهی افزایش یافته است. مرگ و میر ناشی از تصادفات در حال حاضر در کشورهای توسعه یافته مقام سوم بعد از بیماری قلبی و سرطان دارد. امروزه از نظر هزینه اقتصادی سالیانه یک بیلیون دلار خسارت وارد می شود. در عصر جدید با پیدایش خودروهای با سرعت زیاد و کثرت تصادفات به طور روز افزون، آسیب و صدمات آمار بالایی از علل مرگ و میر را تشکیل داده و از معضلات بزرگ جهانی و بخصوص ایران می باشد. بطوری که سالیانه در ایران بیش از 21000 مورد تصادف صورت می گیرد و 14000 کشته و 7000 مجروح دارد (1 و 2). بر اساس آمارهای موجود تخمین زده می شود سالیانه حدود یک میلیون نفر در دنیا به علت تصادف و با وسایل نقلیه فوت می کنند و حدود 20-15 میلیون نفر آسیب می بینند (3). سوانح رانندگی یکی از معضلات عمده بهداشتی در سراسر جهان است. در کشور ما این سوانح 13 برابر میانگین جهانی است و همه ساله موجب از بین رفتن و مصدوم شدن تعداد زیادی از افراد جامعه می شود به طوری که بیشترین فراوانی کشته شدگان مربوط به مردان بوده است. اکثر قربانیان در رده سنی 40-21 سال و بیسواد بودند و اکثر قربانیان در محل حادثه و به علت ضربه مغزی جان باخته بودند. اغلب تصادفات منجر به فوت با اتومبیل های سواری اتفاق افتاده است (4). ضربه های مغز و ستون فقرات در زمره شایع ترین و خطرناک ترین صدمات انسان می باشد. بنابراین، این مصدومان اگر بعد از دریافت خدمات اولیه درمانی و با کمک افراد تعلیم دیده منتقل شوند و در موارد شدید اگر سریع تر به مرکز تخصصی برسند (5)، میزان وسعت صدمه کاهش خواهد یافت. در بسیاری از موارد نجات

جان یک انسان در هنگام بروز حادثه وابسته به میزان مهارتها و دانش افراد حاضر بر بالین فرد در مورد کمکهای اولیه است، بطوری که گاهی غفلتهای چند لحظه ای ممکن است زندگی یک انسان را تهدید کرده و یا صدمات جبران ناپذیری بر اعضای حیاتی فرد وارد آورد. درصد بسیار کمی از قربانیان تصادفات در محل حادثه جان خود را از دست می دهند و متاسفانه در حدود 80 درصد این قربانیان به علت نا آگاهی کمک کنندگان و خارج کردن نا صحیح مصدوم از خودرو و حمل نا صحیح مصدوم به بیمارستان جان خود را از دست می دهند. تنها بستن آتل و ممانعت از حمل مصدوم توسط افراد نا آگاه احتمال زنده ماندن مصدوم را به میزان 80 درصد افزایش می دهد. در تحقیق اودرو¹ در شرق آفریقا طی سال های 1962-1992 زمان رسیدن به اورژانس در محدوده خارج شهر در محدوده زمانی 1/5 ساعت تا بیش از 3 ساعت بوده است که زمانی نسبتا طولانی می باشد بویژه اگر مصدوم خونریزی شدید داشته باشد و یا آسیب جمجمه و ضربه مغزی ایجاد شده باشد. تاخیر زمانی حیاتی است و می تواند منجر به مرگ شود (1). با توجه به آمار بالای تصادفات جاده ای در کشور و افزایش میزان مصدومین ناشی از صدمات و از طرفی نجات و زنده نگه داشتن مصدومین و جلوگیری از شدت یافتن ضایعه، کمک به بهبود حال مصدوم تا انتقال او به مراکز درمانی یکی از حیاتی ترین اقدامات می باشد. بنابراین مهارت رانندگان از اقدامات اولیه پزشکی برای مصدومین جاده بعثت اولین نفراتی که در صحنه تصادف حضور دارند می تواند میزان وسعت صدمه را کاهش دهد.

روش بررسی

در این مطالعه توصیفی - مقطعی که در سال 1386 به منظور بررسی میزان آگاهی و نگرش هنر آموزان

¹ Odero

خدمت، گذراندن دوره اقدامات اولیه پزشکی بروی میزان آگاهی و نگرش مورد بررسی قرار گرفت. در زمان تکمیل پرسشنامه محقق حضور داشته تا در صورتی که شرکت کنندگان سوالی داشته باشند پاسخ داده شود. در ضمن جهت افراد کم سواد سوالات بصورت شفاهی توسط محقق پرسیده و در پرسشنامه ثبت گردید. داده ها با استفاده از نرم افزار spss و با استفاده از آزمون آمار توصیفی و استنباطی و آزمونهای آماری مانند آزمون کای اسکور نسبت آگاهی آنها با سایر متغیرها مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته ها

شرکت کنندگان در این مطالعه شامل 240 هنرآموز گواهینامه رانندگی 103 نفر (43/3%) مونث و 135 نفر (56/7%) مذکر بودند. 144 نفر (60/5%) مجرد و 94 نفر (39/5%) متاهل بودند. بیشترین هنرجویان (86 نفر) کمتر از 20 سال و کمترین گروه سنی (2 نفر) از هنرجویان سن 45-49 بودند. 201 هنرجو (84/8 درصد) دارای مدرک تحصیلی دیپلم و بیشترین سطح تحصیلی آنفر (0/4 درصد) دارای مدرک فوق لیسانس بوده اند. 171 نفر (71/8%) هنرجویان قبل از ثبت نام دوره ای مبنی بر اقدامات اولیه پزشکی نگذرانده بودند و 67 نفر (28/2 درصد) قبل از ثبت نام این دوره را گذرانده بودند. بیشترین افراد 183 نفر (76/9 درصد) ساکن شهر گرگان و 54 نفر (22/7 درصد) روستایی بودند. میزان آگاهی هنرآموزان گواهینامه رانندگی، 1 نفر (0/5 درصد) دارای آگاهی خوب بوده اند. 168 نفر (80/8 درصد) دارای آگاهی متوسط بوده اند و 71 نفر (19 درصد) آگاهی کم داشتند.

میزان نگرش هنرآموزان گواهینامه رانندگی، 22 نفر (9/2 درصد) دارای نگرش خوب بودند، بیشتر افراد

گواهینامه رانندگی در خصوص اقدامات اولیه پزشکی برای مصدومین جاده، در دوازده آموزشگاه راهنمایی رانندگی در شهر گرگان انجام شد. 240 نفر هنرآموز به طور سرشماری وارد مطالعه شدند. از پرسشنامه محقق ساخته که روایی و پایایی آن مورد تایید قرار گرفته بود استفاده شد. پرسشنامه دو قسمتی بخش نخست مشخصات دموگرافیک و بخش دوم حاوی 29 سوال در زمینه اقدامات اولیه پزشکی می باشد. بیست و پنج سوال مرتبط با آگاهی که هر سوال دارای چهارگزینه که در صورت پاسخ به سوال درست نمره یک و پاسخ به سوال غلط نمره صفر اخذ شد. نحوه امتیاز دهی حیطه آگاهی، به این ترتیب می باشد نمره 0-8 آگاهی کم، نمره 9-17 آگاهی متوسط، نمره 18-25 آگاهی خوب می باشد. چهار سوال نگرش را می سنجد که بصورت لیکرت پنج حالتی از کاملاً موافق تا کاملاً مخالف درجه بندی شده است. نحوه امتیاز دهی نگرش نمره 0-5 نگرش کم، 6-10 نگرش متوسط، 11-16 نگرش خوب می باشد. جمع آوری اطلاعات از طریق پرسشنامه محقق ساخته صورت گرفت، ابتدا با استفاده از مروری بر متون مرتبط با اقدامات اولیه پزشکی در حیطه تصادفات سوالات ساخته شد. (قسمتهای مربوط به اقدامات اولیه در برخورد با مصدومین جاده ای که شامل، کمک های اولیه عمومی، شکستگی، خونریزی، اقدامات احیاء، نحوه انتقال و جابجایی مصدومین) و سپس بانظر خواهی از اساتید پرستاری و پزشکی روایی آن مورد تایید قرار گرفت. و با قرار دادن پرسشنامه به ده نفر از داوطلبان گواهینامه رانندگی و با استفاده از آلفای کرونباخ برابر با 86 درصد پایایی آن مورد تایید قرار گرفت. با مراجعه به آموزشگاه های تعلیم رانندگی پرسشنامه را در اختیار واحد های پژوهش قرار دادند. در این پژوهش تاثیر متغیرهایی مانند جنس، سن، وضعیت تاهل، شغل، مدرک تحصیلی، سابقه

158 نفر (66/4 درصد) دارای نگرش متوسط بودند و 60 نفر (24/4 درصد) دارای نگرش کم بودند .

جدول شماره (1): میزان آگاهی هنر آموزان گواهینامه رانندگی درخصوص اقدامات اولیه پزشکی در مواجهه با مصدومین جاده

میزان آگاهی	فراوانی (درصد)
خوب	1 (0/5)
متوسط	168 (80/8)
کم	71 (19)
جمع	240 (100)

جدول شماره (2): میزان نگرش هنر آموزان گواهینامه رانندگی درخصوص اقدامات اولیه پزشکی در مواجهه با مصدومین جاده

میزان نگرش	فراوانی (درصد)
خوب	2 (9/2)
متوسط	8 (64/4)
کم	60 (24/4)
جمع	240 (100)

بحث

در این مطالعه آگاهی هنرجویان ، 70 درصد دارای آگاهی متوسط بودند و از نظر نگرش بیشتر افراد 65/8 درصد دارای نگرش متوسط بودند. ارتباط معنی دار آماری بین متغیرهای مورد مطالعه و آگاهی و نگرش هنر آموزان گواهینامه رانندگی از اقدامات اولیه پزشکی در مواجهه با مصدومین جاده دیده نشد.

چنانکه مطالعاتی که درباره گروههای هدف در زمینه کمکهای اولیه انجام شده است. نشان می دهد سطح این افراد در مواجهه با مصدوم عالی است. گلوبی (1371) در مورد بررسی میزان آگاهی کادر آموزشی مدارس ابتدایی پسرانه از اقداماتی که در مواجهه با دانش آموز مصدوم انجام شد ، نشان داد که میزان آگاهی کادر آموزشی از امداد رسانی به دانش آموز مصدوم در سطح عالی و در مورد میزان آگاهی آنها از

اقداماتشان نسبت به دانش آموز دچار شکستگی، خونریزی و زخم، ضربه در سطح ضعیف بوده است. کادر درمانی مسئولیت خدمات را به مصدومین دارند ولی از آنجائیکه حوادث معمولاً در جایی رخ می دهد که افرادی غیر از کادر درمانی حضور دارند. داشتن سنجش آگاهی این افراد جهت برنامه ریزی کمک کننده می باشد. چنانکه مطالعاتی درباره گروههای هدف در زمینه کمکهای اولیه انجام شده است. چنانکه کودکان به دلیل آسیب پذیر بودن در حوادث گروه پر خطر می باشند و معمولاً اعضاء خانواده و از طرفی مادران همواره نزدیکترین فرد به کودک هستند (6). اقدامات پزشکی اولیه آنها می تواند میزان آسیب را کاهش دهد .

در یک مطالعه مداخله ای آگاهی مادران قبل و بعد از آموزش در مورد کمک های اولیه در مورد مسمومیت اطفال مورد بررسی قرار گرفت نتایج نشان داد که آگاهی مادران بعد از آموزش افزایش یافته است (7). بنابراین نیاز است برای گروه هدف این مطالعه که هنر آموزان گواهینامه رانندگی هستند کلاسهای درخصوص اقدامات اولیه پزشکی برای مصدومین جاده ای گذاشته شود. آموزش در زمینه اقدامات اولیه پزشکی همواره مورد توجه بوده است. چرا که گروههایی هستند که نقش حیاتی را دارند. برای مثال رابطین بهداشتی بدلیل ارتباط نزدیک مسافتی با خانواده ها می توانند در زمان حوادث به سرعت اقدامات را انجام دهند. در مطالعه ای تاثیر آموزش کمکهای اولیه در حوادث به رابطین بهداشتی نتایج نشان داد که آگاهی و عملکرد رابطین قبل و بعد از آموزش از نظر آماری معنی دار بود است (8).

دیدگاه کارکنان هلال احمر از دوره های آموزشی امداد و کمکهای اولیه، نشان داد 98 درصد از کارمندان، آموزش امداد و کمکهای اولیه را دارای

پور در مطالعه خود با عنوان بررسی تاثیر آموزش بهداشت به طریقه ویدئو تلویزیون و تابلوهای آموزشی در امداد رسانی به حوادث جاده ای ذکر نمود. میرائی و معلولیت ناشی از حوادث جاده ای یکی از عمده ترین مشکلات پزشکی - اکولوژیک می باشد.

این مطالعه نشان می دهد که آموزش نقش مؤثری در ارتقاء دانش رانندگان داشته است و شایسته است برنامه ریزی درباره این قشر از افراد جامعه در برنامه های آتی دانشگاههای علوم پزشکی سراسر کشور مورد توجه قرار گیرد (14).

در مطالعه ای نقش فاکتورهای موثر در تصادفات جاده ای و شهری در استان اصفهان در 55.4% موارد، بیماران توسط رهگذران و با اتومبیل شخصی حمل شده اند (15). که همزمانی آموزش رانندگی با کمک های اولیه می تواند در این زمینه موثر باشد. چرا که نقش رانندگان علاوه بر حضور و کمک به موقع در صحنه در حمل و نقل بهینه مصدومین می تواند کمک کند.

نتیجه گیری

چون تعداد زیادی از هنرجویان آگاهی نسبتاً متوسطی در رابطه با حوادث جاده ای دارند، نیاز به آموزش رانندگی به همراه آن کمک رسانی به مصدومین جاده ای در حد کمک های اولیه می باشد قبل از آموزش رانندگی الزامی است.

منابع

- 1) سالاری، ع. عقیلی، ا. پیرایه حداد، ف. بررسی دموگرافیک بیماران ترومایی ناشی از تصادفات رانندگی در شهر یزد. مجله دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی شهید صدوقی یزد، 1381، دوره 10، پاییز، شماره 3: صفحات 19-26.
- 2) سالاری فر، م. جلالی، ا. عبدی، ب. حسینی جناب، و. تعیین میزان تاثیر استفاده از پرسشنامه و حضور امدادگران با تحصیلات متفاوت در غربالگری بیماران دچار درد سینه تماس گیرنده با اورژانس تهران (115) مجله پژوهشی حکیم، 1380؛ دوره 4. تابستان، شماره 2: صفحات 117-125.
- 3) مرادی، م. خادمی، ع. طالقانی، ن. بررسی اپیدمیولوژیک عابرین متوفی ناشی از تصادفات رانندگی در ایران. مجله علمی پزشکی قانونی، 1382؛ دوره 9، تابستان، شماره 30: صفحات 75-81.

اهمیت بالایی دانستند و دوره های باز آموزی را موثر ارزشیابی نمودند (9). در مطالعه حاضر ارتباطی بین متغیرها و میزان آگاهی و نگرش هنر آموزان دیده نشد اما در مطالعه ادیب باقری نشان داد که رابطه معنی داری بین مهارت و رشته تحصیلی وجود داشت (10). مطالعات زیادی نشان داده است که بیشترین مرگ و میرها در محل حادثه و در دقایق اول رخ می دهد. در مطالعه رستمی که به بررسی اپیدمیولوژیک حوادث رانندگی منجر به مرگ در استان اردبیل در سال 1380 پرداخت نتایج نشان داد که اغلب مرگ و میرها (50%) در محل حادثه و در دقایق اولیه پس از تصادف رخ داده است. تاخیر در کمکهای اولیه درمانی به مصدومان حوادث و بیماران اورژانسی یکی از مهم ترین علل مرگ و میر به شمار می رود (11). زیرا اکثر نیروهای اورژانس دیرتر از افراد مورد هدف در صحنه حادثه حاضر می شوند. مطالعه طحانیان میانگین زمان رسیدن کارکنان اورژانس به محل حادثه در سطح استان گلستان طی سال 1385 در مجموع 13 پایگاه اورژانس در شهر 5/1 دقیقه و در جاده ها 13/26 دقیقه نشان می دهد. 3/4 درصد مصدومین قبل از رسیدن آمبولانس به محل حادثه فوت شدند. این میانگین نسبت به استاندارد آن 8 دقیقه در شهر و 15 دقیقه در جاده ها رضایت بخش است (12). و از طرفی مطالعات نشان می دهد که با وجود پایگاه های اورژانس در شهرها و گروههای امداد در جاده ها، چنانچه در مطالعه اپیدمیولوژی آسیبها و علل آن در بیماران ترومایی بستری در بیمارستان پورسینای رشت (1384) شایع ترین علت آسیب، حوادث ترافیکی (74/4 درصد) گزارش شد ولی روپهم با حوادث دیگر تنها 3 درصد از بیماران با آمبولانس فوریتها منتقل شدند (13) که این نشان می دهد با وضعیت موجود بنابراین نیاز است در مورد اقدامات اولیه پزشکی افراد دیگر هم بدانند. اله وردی

(10) ادیب باقری، م. افاضل، م. موسوی، غ. نوریزاد، ص. (1380) بررسی آگاهی و مهارت کارکنان درمانی بیمارستان های کاشان در زمینه احیای قلبی-ریوی فیض، فصلنامه علمی پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی، درمانی کاشان، 1380؛ دوره 5، پاییز، شماره 19: صفحات 103-96.

(11) رستمی، خ. ظهوری، ح. صیاد رضایی، ا. بررسی اپیدمیولوژیک حوادث رانندگی منجر به مرگ در استان اردبیل از فروردین ماه 1380 تا اسفند 1380 مجله علمی پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی اردبیل، 1387؛ دوره 8، زمستان، شماره 4: صفحات 386-381.

(12) طحانیان، م. جنتی راد، ح. اخوت، ش. زاهدی مهر، ع. میانگین زمان رسیدن به محل حادثه توسط کارکنان اورژانس پیش بیمارستانی در سطح استان گلستان طی سال 1385 مجله دانشکده پرستاری و مامایی بویه گرگان، 1385؛ دوره 5، پاییز و زمستان، شماره 10: صفحات 21-24.

(13) یوسفزاده چابک، ش. احمدی دافچاهی، م. محمدی ملکسری، ه. دهنادی مقدم، ا. همتی، ح. شعبانی، س. اپیدمیولوژی آسیبها و علل آن در بیماران ترومایی بستری در بیمارستان پورسینای رشت (1384) فصلنامه علمی پژوهشی بهبود، 1386؛ دوره 11، پاییز، شماره 3: صفحات 286-295.

(14) اله وردی پور، ح. فعله گری، غ. بیگمردی، ع. بررسی تاثیر آموزش بهداشت به طریقه ویدئو تلویزیون و تابلوهای آموزشی در امداد رسانی به حوادث جاده ای مجله طب و تزکیه، 1377؛ دوره 12، زمستان، شماره 31: صفحات 60-57.

(15) امین منصور، ب. نقش فاکتورهای موثر در تصادفات جاده ای و شهری در استان اصفهان، 1376 پژوهش در علوم پزشکی، مجله دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، 1379؛ دوره 5، تابستان، شماره 2: صفحات 126-123.

(4) ساکی، م. احسان صالح، ع. مشفق گیلانی، ف. بررسی اپیدمیولوژیک حوادث رانندگی منجر به مرگ استان لرستان در سال های 1378 لغایت 1380 مجله علمی پزشکی قانونی، 1381؛ دوره 8، زمستان، شماره 28: صفحات 28-24.

(5) معین، ه. امامی، م. بشردوست، ن. علل ضربه های مغزی و ستون فقرات از مهرماه 1372 تا مهرماه 1373 در بیماران مراجعه کننده به بیمارستان آیت اله کاشانی اصفهان پژوهش در علوم پزشکی، مجله دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، 1377؛ دوره 3، بهار، شماره 1: صفحات 65-62.

(6) معین گلبویی، م. بررسی میزان آگاهی کادر آموزشی مدارس ابتدایی پسرانه از اقداماتی که در مواجهه با دانش آموزان مصدوم به عمل می آورند در نواحی ششگانه آموزش و پرورش به راهنمایی: فاطمه دباغی. پایان نامه (کارشناسی ارشد)- دانشگاه علوم پزشکی ایران، 1371 شماره 337880 - پرستاری - ص 210.

(7) رشیدی، ظ. هروآبادی، ش. سلحشوریان، ا. کمالی، پ. بررسی تاثیر آموزش بر میزان آگاهی مادران در مورد پیشگیری از مسمومیت و انجام کمک های اولیه در هنگام برخورد با این سوانح در اطفال زیر شش سال در شهر تهران (سال 1370) فصلنامه پرستاری ایران، 1377؛ دوره 12، بهار و تابستان، شماره 16-17: صفحات 45-52.

(8) بیاتی، ا. محمد بیگی، ا. عشرتی، ب. جعفری، م. تاثیر آموزش کمکهای اولیه بر نحوه امداد رسانی رابطین بهداشت در هنگام حوادث. مجله دانشگاه علوم پزشکی اراک (ره آورد دانش)، 1388؛ دوره 12، تابستان، شماره 2: صفحات 1-7.

(9) شهرانی، ف. مرتضوی، ا. اسدیان، غ. جعفرنژاد، ف. آب جام، ز. دیدگاه های کارکنان جمعیت هلال احمر استان چهارمحال و بختیاری در خصوص دوره های آموزشی ضمن خدمت در سال 1378 فصلنامه امداد و نجات، 1388؛ دوره 1، تابستان، شماره 2: صفحات 30-38.

The Knowledge and Attitudes of Driving License Trainee of First Aids for the Victims of Road Accidents

Leila Jouybari (PhD) *¹, Akram Sanagoo (PhD)¹, Ali Gadimi (BSc)²,

Mansor Tahanian (BSc)², Zahra Sabzi (MSc)³

¹ Assistant Prof of Nursing, Golestan University of Medical Sciences, ², Medical Emergency Center, Golestan university of Medical Sciences, ³ Nursing Instructor, Golestan university of Medical Sciences

Abstract

Background and Objective: Road accident is one of the most common causes of death and injury of people and sometimes the cause of permanent cripple. Rescuing of the victims, preventing from aggravating the injuries and helping them to transfer to medical centers depends on applying the first aids at the scene of the accident. The drivers are the first people who are faced with the victims in road accidents, therefore; we decided to determine the knowledge and attitudes of driving license trainees about first aids for the victims of road accidents.

Material and Methods: In this cross-sectional study in 2007, using census sampling, 240 driving license trainees of 12 institutes in Gorgan filled out a valid and reliable questionnaire about knowledge and attitudes toward first aids for road accident victims. We used a Questionnaire including 29 questions in the field of first medical helps and analyzed the data by using descriptive and analytical statistics.

Results: Most of the trainees (86%) are younger than 20 years old. Eighty-three point eight percent of them have high school diploma. The trainees (71.3%) have never passed any first aid training class. The knowledge of 70% of them is average. The trainees' attitude (65.8%) is average. There is no significant relationship between the study variables and knowledge and attitudes of the trainees toward first aids of victims of road accidents.

Conclusion: The results indicate that most of trainees of driving license that may be a driver in future have average knowledge and attitudes toward first aids and need to be instructed.

Keywords: First Aids, Driving License Trainee, Car Accident, Attitude, Knowledge

* **Corresponding Author:** Akram Sanagoo (PhD), **Email:** a_sanagu@yahoo.com